

A SZENT NAGYPÉNTEKEN

Nagypénteken Királyi Imaórák

Első óra

Szokásos kezdet.

Jertek, imádjuk... 5., 2. és 21. zsoltár

5. zsoltár

Hallgasd meg szavaimat, Uram! Értsd meg kiáltásomat!
Figyelj könyörgésem szavára, én királyom és én Istenem!
Mert hozzád imádkozom: Uram,
kora reggel halld meg hangomat!
Reggel eléd állok és nézlek,
mert te nem gonoszságot akaró Isten vagy.
Nem is tartózkodhat nálad gonosztevő,
s a te szemed előtt törvényszegőnek nincs maradása.
Gyűlölöd mindazokat, kik megszegik a törvényt,
elvesztet mindazokat, kik hazugságot szólnak.
A vérengző és álnok férfiút utálja az Úr.
Én pedig irgalmad bőségéből bemegyek házádba,
leborulok szent templomodnál a te félelmedben.
Uram, vezess igazságod útján ellenségeim miatt,
tedd egyenessé utamat színed előtt!
Mert nincs igazság szájukban, a szívük terméketlen.
Nyílt sír az ő torkuk, nyelvüket álnokul forgatják.
Ítéld meg őket, Isten!
Bukjanak bele terveikbe,
töméntelen gonoszságuk miatt úzd el őket,
mert megkeserítettek, Uram, téged!
És örüljenek mindnyájan, kik benned bíznak,
örökké örvendezni fognak, és bennük fogsz lakni.
És büszkélkednek veled mindnyájan, kik nevedet szeretik.
Mert te megáldod az igazat.

Uram, jóakarattal mint pajzssal vettél körül minket.

2. zsoltár

Miért tombolnak a nemzetek,
s miért terveztek hiábavalóságot a népek?
Fölálltak a föld királyai, a fejedelmek egybegyűltek
az Úr ellen és Fölkentje ellen.
„Törjük szét rabláncukat,
és rázzuk le magunkról igájukat!”
A mennyekben lakó kineveti őket,
és az Úr kigúnyolja őket.
Akkor majd szól nekik haragjában,
és fölindulásában szétzavarja őket.
Engem pedig ő tett királlyá Sionon, az ő szent hegyén,
és hirdetem az Úr rendelkezését.
Az Úr így szólt hozzám: „Fiam vagy te, én ma szültelek téged.
Kérjed tőlem, és neked adom örökségül a nemzeteket
és birtokodul a föld határait.
Vasvesszővel fogod őket kormányozni,
s mint a cserépedényt, összetöröd őket.”
Nos hát, királyok, ésszél legyetek,
okuljatok mindnyájan, akik ítélkeztek a földön!
Szolgáljatok az Úrnak félelemmel,
és örvendeztetek neki remegéssel!
Fogadjátok el feddését, nehogy megharagudjék az Úr,
és vesztetekre letérjete az igaz útról, mikor ő hirtelen haragra
lobban!
Boldogok mindnyájan, kik benne bíznak.

21. zsoltár

Istenem, én Istenem, figyelj reám! Miért hagytál el engem?
Távol esnek üdvösségemtől vétkeim szavai.
Én Istenem! Nappal kiáltok, és nem hallgatsz meg,
és éjjel is, és nincs nyugodalmam.
Te pedig szentélyedben lakozol, Izrael dicsérete!
Benned bíztak atyáink, bíztak, és megszabadítottad őket.

Hozzád kiáltottak, és megmenekültek,
tebenned bíztak, és meg nem szégyenültek.
Én pedig féreg vagyok, és nem ember,
emberek gyalázata, akit megvet a nép.
Akik csak látnak engem, gúnyolódtak rajtam,
járt a szájuk és fejüket csóválgatták:
„Az Úrban bízott, szabadítsa meg őt,
mentse meg őt, mert kedveli őt.”
Mert te hoztál ki engem a méhből,
te vagy reménységem az anyai kebel óta.
Reád szorulok az anyaméhtől fogva,
anyám öle óta te vagy az én Istenem.
Ne távozzál el tőlem, mert a szorongatás közel van,
és nincs, aki segítsen.
Sok tulok vett engem körül,
kövér bikák fogtak közre,
rám tátották szájukat, mint a ragadozó és ordító oroszlán.
Szétfolytam, mint a víz, minden csontom szétszóródott.
Szívem olyan lett, mint a viasz, mely megolvadt bensőmben.
Erőm kiszáradt, mint a cserép,
nyelvem a torkomhoz tapadt,
és a halál porába vetettél le engem.
Mert sok kutya vett körül engem,
gonosztevők gyülekezete fogott közre engem.
Átlyuggatták kezemet és lábamat,
megszámlálták minden csontomat.
Ők pedig bámulva néztek engem.
Elosztották maguk között ruháimat,
és köntösömre sorsot vetettek.
De te, Uram, ne tartsd távol tőlem segítségedet,
siess segítségemre!
Mentsd meg lelkemet a kardtól
és egyetlen életemet a kutya karmából!
Szabadíts meg engem az oroszlán szájából,
engem, lealázottat, az orrszarvúak szarvaitól!

Hirdetni fogom nevedet testvéreimnek,
a gyülekezet közepette dicsérlek majd téged.
Akik féltetek az Urat, dicsérjétek őt!
Jákob minden ivadéka, dicsőítsétek őt!
Félje őt Izrael minden ivadéka,
mert nem utálta és nem vetette meg a szegény könyörgését,
orcáját sem fordította el tőlem;
mikor kiáltottam hozzá, meghallgatott engem.
Rólad szól dicséretem,
a nagy gyülekezetben vallomást teszek rólad,
amit fogadtam, teljesítem az őt félők színe előtt.
Enni fognak a szegények, és betelnek,
és dicsérik az Urat, kik őt keresik,
szívük élni fog örökkön örökké.
Megemlékezik és megtér az Úrhoz a föld minden határa,
s leborul majd előtte a pogány nemzetek minden családja.
Mert az Úré az ország, és ő uralkodik a nemzeteken.
Ettek és meghódoltak előtte a föld minden gazdagjai.
Őelőtte borulnak le mindazok, kik a földre szállnak.
És az én lelkem neki él, és ivadékom neki fog szolgálni.
Bejelentik az Úrnak a következő nemzedéket.
Az ő igazságát fogják hirdetni
a születendő népnek, melyet az Úr alkotott.

Dicsőség. Most és. Alleluja háromszor. Dicsőség neked

Isten! Uram, irgalmazz! Háromszor. Ezután

*Tropár. 1. hang . Dicsőség. Keresztre feszítettéted által
Krisztus / megszűnt a kínzatás, legyőzetett az ellenség ereje, /
mert nem angyal és nem ember, / hanem magad, Uralkodónk,
üdvözítettél minket, / dicsőség néked.*

*Most és. Az Istenszülőé. 8. hang. Minek nevezzünk téged,
Malasztaltaljes? / Mennynek-e, mert fölragyogtattad az
igazság Napját? / Paradicsomkertnek, mert az
enyészhetetlenség virágát nevelted? Szűznek-e, mert*

szeplőtelen maradtál? / Tisztaságos Anyának, / mert a
mindenség Istenének fiát hordoztad karodon? / Imádd őt, hogy
üdvöztse lelkünket!

Sztihirák, 8. hang. Ma a templom kárpitja / a gonoszok
megfeddésére kettéhasadt, / a nap elrejtí sugarait, / látván az
Uralkodó fölfeszítettését. *Kétszer.*

Elővers. Elosztották maguk közt ruháimat, és öltönyömbre
sorsot vetének.

Mint a juh a leöletésre, / úgy vitettél el a törvénszegő
férfiaktól Krisztus Királyunk, / s mint ártatlan bárány a
keresztre szögeztetted / a mi vétkeinkért, Emberszerető.

Elővers. A népek fejedelmei egybegyűltek az Úr ellen és az
ő Fölkentje ellen.

Ismét: Mint a juh...

Dicsőség. Most és. 8. hang. Midőn a törvénszegők elfogtak
téged, / szenvedéseid között így kiáltottál fel Urunk: / Ha meg
is öltétek a pásztort, / és szétszórtátok a tizenkét juhot, / az én
tanítványaimat, / képes lennék tizenkét ezred angyalnál többet
is előállítani védelmemre, / de türelemmel maradok, / hogy
teljesüljön be mindaz, / ami titkos és rejtelmes mondatot
felőlem a próféták által, / Uram, dicsőség neked!

Prokimen 4. hang. Tropár dallamon. Szíve gonoszságot
gyűjtött magának. (Zsolt 40,7)

Zakariás próféta jövendölésének olvasása (11,10-13):

Így szól az Úr: Megfogom a szép botomat, és elvetem azt,
hogy felbontsam szövetségemet, amelyet minden néppel
kötöttem. Fel is bomlott azon a napon: és így megismerik
Kánaán lakói a juhokat, amelyek számomra lettek megőrizve,
mert ez az Úr szava. Majd így szólok hozzájuk: Hajónak
látjátok, adjátok ki béretem: vagy pedig hagyjátok! Erre ők
harminc ezüstpénzben állapították meg béretem. Ám az Úr azt
mondta nekem: „Dobd azt a fazekas olvasztókemencéjébe,

hadd lássam, helyes-e, hogy ilyen módon becsültek meg!” Erre fogtam a harminc ezüstöt, és bedobtam az Úr házába, a fazekas kemencéjébe vetettem.

Szent Pál apostol Galatákhöz írt levelének olvasása (6,14-18):

Testvérek! Távoll áljon tőlem, hogy mással dicsekedjem, mint Urunk Jézus Krisztus keresztségével, mely által a világ megfeszítettet nekem, és én a világnak. Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélés nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, csak az új teremtmény. Békesség és irgalom azoknak, akik ezt a szabályt követik, és Isten Izraelének! Ezután senki se okozzon nekem kellemetlenséget, mert én az Úr Jézus jegyeit viselem testemen. A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen lelketekkel, testvérek! Ámen.

Evangélium:

Mt 27, 1-56

¹Amikor megvirradt, a főpapok és a nép vénei tanácsot tartottak és elhatározták, hogy halálra adják. ²Megkötözték, elvezették, és átadták Pilátus helytartónak. ³Amikor Júdás, az áruló látta, hogy elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek. ⁴„Vétkeztem – mondta –, elárultam az igaz vért.” „Mi közünk hozzá? – válaszolták. – A te dolgod!” ⁵Erre az ezüstöt beszórta a templomba, aztán elment és felakasztotta magát. ⁶A főpapok fölszedték a pénzt, de úgy vélték: „Nem szabad a templom kincstárába tenni, mert vér díja.” ⁷Tanácsot tartottak, és megvették rajta a fazekas telkét az idegenek számára temetőnek. ⁸Ezért hívják azt a telket még ma is Vérmezőnek. ⁹Így beteljesedett, amit Jeremiás próféta jövendölt: Fogtam a harminc ezüstöt, annak árát, akit ennyire becsültek, akit Izrael fiai becsültek ennyire, ¹⁰s a fazekas telkéért adták, ahogy az Úr parancsolta nekem. ¹¹Közben Jézust a helytartó elé állították. A helytartó megkérdezte tőle:

„Te vagy a zsidók királya?” „Te mondd!” – felelte Jézus. ¹²A főpapok és vének vádjaira azonban nem felelt semmit. ¹³Erre Pilátus így szólt hozzá: „Nem hallod, mi mindennel vádolnak?” ¹⁴De ő egyetlen vádjukra sem felelt. Ezen a helytartó igen meglepődött. ¹⁵Az ünnep napján a helytartó szabadon szokott bocsátani egy rabot, a nép kívánsága szerint. ¹⁶Volt akkor egy hírhedt rabjuk, Barabásnak hívták. ¹⁷Pilátus kérdést intézett hozzájuk: „Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül, Barabást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak?” ¹⁸Tudta ugyanis, hogy csak irigységből adták kezére. ¹⁹Míg ott ült ítélőszékében, a felesége üzenetet küldött neki: „Ne legyen közöd annak az embernek a dolgához! Az éjjel álmomban sokat szenvedtem miatta.” ²⁰A főpapok és a vének felbujtották a népet, hogy Barabást kérje ki, Jézusnak pedig kívánja halálát. ²¹A helytartó tehát föltekint a kérdést: „Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül?” „Barabást!” – kiáltották. ²²Pilátus tovább kérdezte: „Hát Jézussal, akit Krisztusnak mondanak, mit tegyek?” Mind azt kiabálták: „Keresztre vele!” ²³„De hát mi rosszat tett?” – kérdezte. Annál inkább ordították: „Keresztre vele!” ²⁴Pilátus látta, hogy nem megy semmire, sőt a zajongás még fokozódik is. Vízet hozatott, s a nép szeme láttára megmosta kezét: „Ennek az igaz embernek vére ontásában én ártatlan vagyok – mondta. – Ti lássátok!” ²⁵Erre az egész tömeg zúgta: „Vére rajtunk és fiainkon!” ²⁶Akkor szabadon bocsátotta Barabást, Jézust pedig megostoroztatta, és átadta nekik, hogy feszítsék keresztre. ²⁷A helytartó katonái bevitték Jézust a helytartóságra, s odagyűjtették köré az egész helyőrséget. ²⁸Megfosztották ruhájától, bíborszínű köntöst adtak rá. ²⁹Tövishől koszorút fontak, fejére tették, jobb kezébe pedig nádszálát adtak. Aztán térdet hajtottak előtte, és így gúnyolták: „Üdvözlégy, zsidók királya!” ³⁰Közben leköpdösték, fogták a nádat, s verték a fejét. ³¹Miután így csúfot üztek belőle, levették róla a palástot, s ráadták saját ruháját. Aztán elvezették, hogy keresztre feszítsék. ³²Amint

kifelé vonultak, találkoztak egy Simon nevű cirenei emberrel. Ezt kényszerítették, hogy vigye a keresztet.³³Fölérték arra a helyre, amelynek Golgota, vagyis Koponyák helye volt a neve.³⁴Itt epével kevert bort adtak neki inni, de amikor megízlelte, nem akarta meginni.³⁵Aztán keresztre feszítették, és sorsot vetve megosztottak ruháján,³⁶majd leheveredtek, és őrizték.³⁷Feje fölé táblát tettek, amelyre elítélése okát írták: „Ez Jézus, a zsidók királya.”³⁸Vele együtt két gonosztevőt is keresztre feszítettek, az egyiket jobbról, a másikat balról.³⁹Az arra menők káromolták, s fejüket csóválva⁴⁰mondogatták: „Te, aki lebontod és harmadnapra fölépíted a templomot, szabadítsd meg magad! Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!”⁴¹Ugyanígy gúnyolódtak az írástudókkal és a vénekkel együtt a főpapok is:⁴²„Másokat megmentett, de magát nem tudja megmenteni. Ha Izrael királya, szálljon le a keresztről, s akkor hiszünk neki.”⁴³Az Istenben bízott. Mentse hát meg, ha akarja. Hisz azt mondta: Isten Fia vagyok.”⁴⁴Ilyen módon gyalázták a vele együtt megfeszített gonosztevők is.⁴⁵A hatodik órától a kilencedik óráig sötétség borult az egész földre.⁴⁶Kilenc óra tájban Jézus felkiáltott, hangosan mondva: „Éli, Éli, lamma szabaktani?” Vagyis: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?”⁴⁷Ezt hallva az ott állók közül néhányan megjegyezték: „Illést hívja.”⁴⁸Egyikük rögtön odaszaladt, fogott egy ecetbe mártott szivacsot, rátűzte egy nádszálra, és inni adott neki.⁴⁹A többiek meg így beszéltek: „Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa!”⁵⁰Most Jézus még egyszer hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét.⁵¹Erre a templom függőnye kettéhasadt, felülről egészen az aljáig, a föld megrendült, sziklák repedtek meg,⁵²sírok nyíltak meg, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste.⁵³Feltámadása után előjöttek a sírokból, bementek a szent városba, és többeknek megjelentek.⁵⁴A százados és a többiek is, akik Jézust őrizték, a földrengés és a történetek láttára igen megijedtek: „Ez valóban Isten Fia volt” – mondták.⁵⁵Messziről több asszony figyelte, mi történik;

olyanok, akik Galileából eddig kísérték, és gondoskodtak róla. ⁵⁶Köztük volt Mária Magdolna, Mária, Jakab és József anyja és Zebedeus fiainak az anyja.

Lépteimet igazgasd beszéded szerint, / és ne uralkodjék rajtam semmi igaztalanság. — Ments meg engem az emberek rágalmaiktól, / hogy megtarthassam parancsaidat. — A te orcádat derítsd föl szolgálád fölött, / és taníts meg engem a te igazságaidra. — Teljék meg az én szám dicséreteddel, Uram, hogy énekeljem dicsőségedet, / egész nap a te nagyvotodat.

Utána: Háromszorszent. Miatyánk. Mert tied...
Konták. 8. hang. Az érettünk fölfeszített Üdvözítőt, / jertek, mindnyájan énekeljük, / mert őt látta Mária a keresztfán és felsóhajtja: / Bárha felfeszítve szenvedsz is, / te vagy az én Fiam / és én Istenem.

Uram, irgalmazz! Negyvenszer.

KI MINDEN IDŐBEN és minden órában, a mennyben és a földön imádandó és dicsőítendő vagy, jóságos, hosszantúró és sokirgalmú Istenünk, ki az igazakat szereted, a bűnösökön könyörülsz. ki a jövő jó javak ígérete által mindenkit üdvösségre hívsz, magad, Urunk, fogadd el ez órában a mi imánkat is, és jóságod által igazgasd életünket törvényeid megtartására! Szenteld meg lelkünket és tisztíts meg testünket, igazgasd gondolatainkat, tedd bölccsé és józanná értelmünket, és ments meg minket minden aggódástól, bajtól, fájdalomtól és lelki szenvedéstől! Végy körül minket szent angyalaiddal, hogy az ő védelmük mellett megőriztetve és általuk tanítatva a hit egységére és megközelíthetetlen

dicsőség megértésére vezéreltessünk, mert áldott vagy örökkön örökké!

Nép. Ámen. - Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Dicsőség az † Atyának és Fiúnak * és Szentléleknek, - most és mindenkor * és örökkön-örökké. Ámen.

KI A KERUBOKNÁL tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, * ki az Istent, az Igét, sérülés nélkül születed, * téged, valóságos Istenszülő, magasztalunk!

Az Úr nevében adj áldást atya!

Pap. Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket, derítse föl reánk az ő orcáját, és könyörüljön rajtunk!

Papi záró ima:

Krisztus, igaz világosság, ki megvilágosítasz minden e világra jövő embert, legyen ránk jegyezve orcád világossága, hogy meglássuk benne a megközelíthetetlen fényt! Vezérelj lépteinket parancsolataid teljesítésére, szeplőtelen anyád s összes szentjeid imái által! Ámen.

Harmadik óra

*Az előző óra záró imája után azonnal: Jertek, imádjuk...
40., 68. és 50. zsoltár.*

40. zsoltár

Boldog, aki észreveszi a szegényt és a nyomorultat,
a rossz napon megszabadítja őt az Úr.

Az Úr tartsa meg és éltesse őt, és tegye boldoggá a földön,
és ne adja őt ellenségei kezére!

Az Úr segítse meg őt betegágyán,
fekvőhelyét teljesen megváltoztattad.
Azt mondtam: Uram, irgalmazz nekem,
gyógyítsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened!
Ellenségeim rosszat kívántak nekem:
„Mikor hal már meg, és pusztul már ki az ő neve?”
S ha bejött egyikük, hogy meglátogasson,
hiábavalóságot szólt a szíve,
gonosz mondanivalót gyűjtött össze magának,
majd kiment és ugyanígy beszélt.
Ellenem suttogott minden ellenségem,
ellenem rosszat terveztek.
Törvénytelen szót szóltak ellenem:
Vajon aki alszik, nem kel föl többé?
De még az az ember is, akivel békében éltem, akiben bíztam,
aki kenyeremet ette, az is cselt szótt ellenem.
Te azonban, Uram, irgalmazz nekem,
emelj föl engem, és megfizetek nekik!
Ebből ismerem meg irántam tanúsított jóakarodat,
hogy ellenségem nem örülhet fölöttem.
Engem pedig ártatlanságomért megoltalmaztál,
és megerősítettél engem színed előtt mindörökké.
Áldott legyen Izrael Ura, Istene, öröktől és mindörökké!
Úgy legyen, úgy legyen!

68. zsoltár

Ments meg engem, Istenem, mert a vizek már lelkemig
hatoltak!
Mélységes iszapba süllyedtem, és nincs hol megállnom,
a tenger mélyére estem, és a vihar elmerített engem.
Belefáradtam a kiáltásba, torkom berekedt,
szemem kimerült, míg Istenemben reménykedtem.
Többen vannak, mint fejemen a hajsza,
akik ok nélkül gyűlölnek engem.
Erőre kaptak ellenségeim,

akik igaztalanul üldöznek engem;
amit el sem vettem, azt kell visszafizetnem.
Isten! Te ismered balgaságomat,
és vétkeim nincsenek titokban előtted.
Miattam ne érje szégyen azokat,
akik téged várnak, Uram, erők Ura!
Ne szégyenüljenek meg miattam,
akik téged keresnek, Izrael Istene!
Mert érted szenvedtem a gyalázatot,
arcomat szégyen borította el.
Idegenné lettem atyám fiai között,
és jövevénné anyám fiainál.
Mert emészt a buzgóság házadért,
és a téged gyalázók szidalmi rám hullottak.
Böjtölésbe burkoltam lelkemet,
és ez is gyalázatomra vált.
Szőrzsák lett az öltözékem,
és rajtam példálózhatnak.
Ellenem áskálódtak, akik a kapukban ültek,
és rólam énekeltek, akik bortól ittasodtak.
Én pedig tehozzád imádkozom, Uram,
itt az ideje jóakaratomnak, Istenem,
irgalmad sokasága szerint hallgass meg engem
a te üdvözítő igazságod szerint!
Ments ki engem a sárból, hogy bele ne süllyedjek,
szabadíts meg engem azoktól, kik engem gyűlölnék,
és a vizek mélységéből!
Ne merítsen el a víz árja,
ne nyeljen el engem a mélység,
és ne zárja rám száját a kút!
Hallgass meg engem, Uram, mert kegyes a te irgalmad,
könyörületed sokasága szerint tekints rám.
Ne fordítsd el orcádat a te szolgádtól,
mert szorongattatom, gyorsan hallgass meg engem!
Figyelj lelkemre, és szabadítsd meg azt,

ellenségeim közül ments meg engem!
Hiszen te ismered gyalázatomat,
megszégyenülésemet és pironkodásomat.
Előtted vannak mindnyájan, kik engem szorongatnak,
szidalom és megaláztatás várt lelkekre.
Vártam, hogy valaki együtt érez, de nem volt,
és aki megvigasztal, de nem találtam.
Epét adtak nekem eledelül,
és szomjúságomban ecettel itattak engem.
Váljék az ő asztaluk tórré előttük,
megtorlássá és kelepccévé!
Homályosodjon el szemük, hogy ne lássanak,
derekukat mindenkorra görbítsd meg!
Öntsd ki rájuk haragodat,
és haragod indulata érje el őket!
Lakhelyük váljék pusztasággá,
és hajlékaiknak ne legyen lakója!
Mert azt üldözték, akit te sújtottál,
és sebeim fájdalmát csak gyarapították.
Számolj még vétkeket az ő vétkeikhez,
és ne jussanak el igazságodba!
Töröltessenek ki az élők könyvéből,
és ne legyenek beírva az igazak közé!
Én szegény vagyok és szenvedő,
de a te szabadításod, Isten, oltalmazzon engem!
Dicsérem majd Istenemnek nevét énekkal,
magasztalom őt dicsérettel,
s ez kedvesebb lesz Istennek a fiatal borjúnál,
amelynek szarva és körme van.
Lássák a szegények és vigadjanak;
keressétek Istent, és élni fog lelketek,
mert az Úr meghallgatja a szegényeket,
és foglyait nem veti el.
Dicsérjétek őt, egek és föld,
a tenger és minden, ami abban mozog!

Mert Isten megszabadítja Siont,
és fölépülnek majd Júda városai,
s ott fognak lakni, és örökségül kapják azt.
Szolgáidnak ivadéka veszi birtokba Siont,
és azok fognak lakni abban, akik szeretik a te nevedet.

50. zsoltár

Könyörülj rajtam, Isten,
a te nagy irgalmasságod szerint,
és könyörületed sokasága szerint
töröld el gonoszágomat!
Moss meg engem mindinkább gonoszágomból,
és bűnemtől tisztíts meg engem!
Mert elismerem gonoszágomat,
és bűnöm előttem van mindenkor.
Egyedül ellened vétettem,
és gonoszt előtted cselekedtem,
hogy igaznak bizonyulj igéidben,
és győztesnek ítéletedben.
Mert íme, vétekben fogantattam,
és bűnökben fogant engem anyám.
Mert íme, az igazságot szereted,
a te bölcsességed titkos és elrejtett dolgait
kinyilatkoztattad nekem.
Hínts meg engem izsóppal, és megtisztulok,
moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek!
Add, hogy örömet és vigasságot halljak,
és örvendezzenek megalázott csontjaim!
Fordítsd el orcádat bűneimről,
és töröld el minden gonoszágomat!
Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten,
és az igaz lelket újítsd meg benső részeimben!
Ne vess el engem színed elől,
és Szent Lelkedet ne vedd el tőlem!
Add vissza nekem üdvözítésed örömét,

és uralkodó lélekkel erősíts meg engem!
Megtanítom útjaidra a gonoszokat,
és az istentelenek hozzád térnek.
Szabadíts meg engem a vérbűntől, Isten, üdvösségem Istene,
és nyelvem magasztalni fogja a te igazságodat!
Uram, nyisd meg ajkaimat,
és szám a te dicséretedet fogja hirdetni!
Mert ha kedvelnéd, áldozatot adtam volna,
de az égőáldozatokban nem telik kedved.
Áldozat Istennek a töredelmes lélek,
a töredelmes és alázasos szívet, ó Isten, nem veted meg.
Tégy jót, Uram, jóakaratodból Sionnal,
hogy felépüljenek Jeruzsálem kőfalai!
Akkor veszed kedvesen az igazság áldozatát,
az ajándékot és égőáldozatokat,
akkor tesznek oltárodra borjakat.

Dicsőség. Most és. Alleluja! Háromszor. Uram, irgalmazz!

Háromszor. Utána:

Dicsőség. Tropár. 6. hang. Uram, ki mindenek élete vagy, / a
zsidók halálra ítélték, / ki a Vörös-tengert vesszővel ketté
választád, / a keresztre szegeztek, / ki a sziklából vizet
fakasztál, / epével etettek, / de te önként szenvedtél, / hogy az
ellenség rabságából megválts bennünket, / Uram, dicsőség
néked!

Most és. Az Istenszülőé. 6. hang. Istenszülő, te vagy a valódi
szőlővessző, / ki megnövesztetted nekünk az élet gyümölcsét. /
Hozzád könyörgünk, / imádd a szent apostolokkal együtt
érettünk az Uralkodót, / hogy irgalmazzon a mi lelkünknek!

Sztihirák. 8. hang. A zsidóktól való félelem miatt / a te barátod
és kedvelted, Péter / megragadott téged Uram, / és síránkozván
így kiáltott fel: / Könnyeimet ne vesd meg, / hitet ígertem

neked, és nem tartottam meg. / A mi bűnbánatunkat is fogadd
el Urunk, / és könyörülj rajtunk! *Kétszer.*

Elővers. Epét adtak nekem eledelül, és szomjúságomban
ecettel itattak engem.

Midőn drága kereszted előtt a vitézek megcsúfolának
téged, / a mennyei hadak álmétkodtak efelett, / mert te
ékesítéd föl magadat / a megcsúfoltatás koszorújával, / ki a
föld színét virágokkal díszítetted fel, / te öltözködtél a csúfság
bíbor palástjába, / ki a föld erősségét felhőkkel borítottad be, /
ilyen üdv gondozásban nyilvánul a te jóvoltod Krisztus, / mert
nagy a te kegyelmed, / Uram, dicsőség néked!

Elővers. Elosztották maguk közt ruháimat, és öltönyömbre
sorsot vetének. – Ismét: Midőn drága.

Dicsőség. Most és. 5. hang. A keresztre vitetvén / így kiáltottál
fel Uram: / Miért akartok engem megölni, ó zsidók? / Talán
azért, hogy a hozzátok tartozó inaszakadtakat
meggyógyítottam, / a halottakat mintegy álmaikból
föltámasztottam, / a vérfolyásos asszonyt épségre hoztam, / a
kanáneabelin megkönyörültem? / Miért akartok engem
megölni, ó zsidók? / De meglátjátok azt, kit ma által fogtok
verni, / a Krisztust, ti törvényszegők!

Prokimen 4. hang. Tropár dallamán. Mert én az ostorokra kész
vagyok, és fájdalmam előttem van mindenkoron. (*Zsolt 37,18*)

Izajás próféta jövendölésének olvasása (50,4-11):

Az Úr művelt nyelvet ad nekem, hogy tudjam, mikor kell
megszólalnom. Reggelenként maga elé állított, s fület adott
arra, hogy hallgassam az Úr tanítását. Megnyitja az Úr a
fületem, én pedig nem vagyok engedetlen, s nem is
ellenkezem. Hátamat átadtam a korbácsolásra, orcámat pedig
az ütlegeknek. Arcomat nem fordítottam el a leköpdősések
szégyenétől. Az Úr az én segítőm lett, azért nem
szégyenkezem, hanem olyanná tettem arcomat, mint a kemény

szikla, és tudtam, hogy nem szégyenülök meg, mert közel van az, aki igazságot szolgáltat nekem. Ki szállhat velem perbe? Tüstént álljon elém! Ki ítél el engem? Jöjjön ide, a közelembe! Íme az Úr, az Úr az én segítóm. Ki árthat nekem? Íme, mindnyájan elenyésztek, mint egy ruha, és moly emész meg benneteket. Ki féli közületek az Urat? Az hallgasson szavára! Ti, akik sötétben jártok és nincs világosságotok, bízzatok az Úr nevében, és támaszkodjatok Istenre! Íme, ti mindnyájan tüzet gyújtotok és erős lángot égettek. Járjatok hát a tűzetek fényében és a lángban, amelyet meggyújtottatok! Érettem történt ez veletek, s gyötrelmes lesz majd a szendérgesetek.

Szent Pál apostol Rómaiakhoz írt levelének olvasása (5,6-10):

Testvérek! Krisztus akkor, amidőn még erőtlének voltunk, a meghatározott időben meghalt a gonoszokért. Pedig az igaz emberért is aligha hal meg valaki, legföljebb a jötevőért hajlandó meghalni. Az Isten azonban azzal bizonyítja irántunk való szeretetét, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt érettünk. Azért most, miután már megigazultunk a vére által, sokkal inkább megment minket a haragtól. Ha ugyanis akkor, amikor még ellenségei voltunk, Fiának a halála által kiengesztelődött velünk az Isten, mennyivel inkább nyerünk üdvösséget megszabadulva az ő élete által!

Evangélium:

Mk 15, 16-41

¹⁶A katonák bekísérték a palota belsejébe, a pretoriumba, és egybehívták az egész helyőrséget. ¹⁷Bíborba öltöztették, tövisből font koszorút tettek a fejére, ¹⁸és így köszöntötték: „Üdvözlég, zsidók királya!” ¹⁹A fejét náddal verték, leköpdösték és gúnyból térdet hajtva hódoltak előtte. ²⁰Azután, hogy így kigúnyolták, levették róla a bíbort és a saját ruháját adták rá. Ezután kivezették, hogy keresztre feszítsék. ²¹Az egyik arra menő embert, a cirenei Simont, Alexander és

Rufusz apját, aki éppen a mezőről jött, kényszerítették, hogy vigye a keresztyét. ²²Így vezették ki egy Golgota nevű helyre, ami a Koponya-helyet jelenti. ²³Mirhával kevert bort adtak neki inni, de nem fogadta el. ²⁴Keresztre feszítették, majd megosztották ruháján, sorsot vetve, hogy kinek mi jusson. ²⁵Három óra volt, amikor keresztre feszítették. ²⁶Az elítélésének okát jelző táblára ezt írták: A zsidók királya. ²⁷Vele együtt két gonosztevőt is fölfeszítettek, az egyiket jobb, a másikat bal felől. ²⁸Így beteljesedett az Írás: „A gonoszok közé sorolták.” ²⁹Az arra menők káromolták, csóválták a fejüket s mondogatták: „Te, aki lerombolod a templomot, és három nap alatt felépíted, ³⁰mentsd meg magadat, szállj le a keresztről!” ³¹A főpapok és az írástudók szintén gúnyolódtak, egymás között ezt mondva: „Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni. ³²A Messiás, Izrael királya, szálljon le most a keresztről a szemünk láttára, s akkor hiszünk!” Gyalázták azok is, akiket vele együtt fölfeszítettek. ³³Hat óra tájban az egész földre sötétség borult, egészen kilenc óráig. ³⁴Kilenc órákor Jézus hangosan felkiáltott: „Eloi, Eloi, lamma szabaktáni?” Ez annyit jelent: „Istenem, Istenem, miért hagytál el?” ³⁵Az ott állók közül néhányan hallották, és megjegyezték: „Lám, Illést hívja.” ³⁶Valaki odafutott, s ecetbe mártott szivacsot nádszálla tűzve inni adott neki. „Hadd lássuk – mondta –, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa!” ³⁷Jézus hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét. ³⁸A templom függönye ekkor kettéhasadt felülről egészen az aljáig. ³⁹Amikor a százados, aki ott állt, látta, hogyan lehelte ki lelkét, kijelentette: „Ez az ember valóban az Isten Fia volt.” ⁴⁰Asszonyok is álltak ott, és messziről nézték, mi történik. Köztük volt Mária Magdolna, Mária, az ifjabb Jakab és József anyja és Szalome. ⁴¹Ezek már Galileában is vele tartottak és a szolgálatára voltak. Rajtuk kívül még többen is jelen voltak, akik vele együtt mentek fel Jeruzsálembe.

Áldott legyen az Úr! / Áldott legyen az Úr mindennap, /
szerencsés utat készít nekünk a mi üdvösségünk Istene. / A mi
Istenünk a szabadító Isten!

Utána: Háromszorszent. Miatyánk. Mert tied...
Konták. 8. hang. Az érettünk fölfeszített Üdvözítőt, / jertek,
mindnyájan énekeljük, / mert őt látta Mária a keresztfán és
felsóhajta: / Bárha felfeszítve szenvedsz is, / te vagy az én
Fiam / és én Istenem.

Uram, irgalmazz! Negyvenszer.

KI MINDEN IDŐBEN és minden órában, a mennyben és
a földön imádandó és dicsőítendő vagy, jóságos,
hosszantűró és sokirgalmú Istenünk, ki az igazakat
szereted, a bűnösökön könyörölsz. ki a jövődő javak
ígérete által mindenkit üdvösségre hívsz, magad, Urunk,
fogadd el ez órában a mi imánkat is, és jóságod által
igazgasd életünket törvényeid megtartására! Szenteld
meg lelkünket és tisztítsd meg testünket, igazgasd
gondolatainkat, tedd bölccsé és józanná értelmünket, és
ments meg minket minden aggódástól, bajtól, fájdalomtól
és lelki szenvedéstől! Végy körül minket szent
angyalaiddal, hogy az ő védelmük mellett megőriztetve
és általuk tanítatva a hit egységére és megközelíthetetlen
dicsőséged megértésére vezéreltessünk, mert áldott vagy
örökkön örökké!

Nép. Ámen. - Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram,
irgalmazz! Dicsőség az † Atyának és Fiúnak * és
Szentléleknek, - most és mindenkor * és örökkön-örökké.
Ámen.

KI A KERUBOKNÁL tiszteltebb és a szeráfoknál
hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, * ki az Istent, az Igét,

sérülés nélkül születed, * téged, valóságos Istenszülő,
magasztalunk!

Az Úr nevében adj áldást atya!

Pap. Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket,
derítse föl reánk az ő orcáját, és könyörüljön rajtunk!

Papi záró ima:

Mindeneket fenntartó Uralkodó Atyaisten, egyszülött Fiú:
Úr Jézus Krisztus, és Szentlélek, egy Istenség, egy hatalom,
irgalmazz nekünk, bűnösöknek, s neked tetszően üdvözíts
minket, érdemetlen szolgálodat, mert áldott vagy mindörökkön
örökké! Ámen.

Hatodik óra

Jertek imádjuk... 51., 108. és 90. zsoltár
51. zsoltár

Mit dicsekszel gonoszsággal,
te hatalmas törvényszegő?
Álnokságot tervezted, a nyelved
mint pók szorgosan hamisságot szövögetett napestig.
Jobban szeretted a rosszat, mint a jót,
jobban a hazugságot, mint az igazmondást.

Szeretted minden ártalmas beszédet,
az álnok nyelvet.
Azért Isten végképp elpusztít,
kigyomlál téged, és kiköltöztet hajlékodból,
kitépi gyökeredet az élők földjéből.

Meglátják ezt az igazak és megrettennek,
de aztán nevetnek rajta, és mondják:
Íme az ember, akinek Isten segítsége nem kellett,

hanem csak nagy vagyonában bízott,
és hiúságában volt minden ereje.
Én pedig – mint a jól termő olajfa Isten házában –
bíزم Isten irgalmában
örökké és mindörökkön örökké.
Hálát adok neked örökké, mert így cselekedtél,
és nevedben reménykedem,
mert jó az, szentjeid színe előtt.
108. zsoltár

Istenem, dicsőítő énekem hallatán ne hallgass,
mert bűnös száj és alattomos ajkak nyíltak ki ellenem!
Álnok nyelvvel szóltak ellenem,
és körülvettek gyűlölködő szavakkal,
ok nélkül támadtak reám.
Ahelyett, hogy szeretnének, rágalmaztak engem,
én azonban imádkoztam.
Rosszal fizetnek nekem a jóért
és gyűlölködéssel szeretetemért.
Rendelj föléje még egy bűnöst,
a Sátán álljon jobbjá felől!
Vétkesként kerüljön ki az ítéletről,
még imádsága is váljék vétekké!
Legyen az ő napjainak száma kevés,
tiszttségét más nyerje el,
fiai legyenek árvákká, felesége pedig özvegygý!
Bolyongva bujdossanak fiai és kolduljanak,
és vessék ki őket lakóhelyükből!
Minden javát uzsorás kutassa át,
idegenek ragadják el fáradsággal szerzett vagyonát!
Ne legyen neki oltalmazója,
és ne legyen, ki árváin könyörüljön!
Pusztuljon el még írmagja is,
egyetlen nemzedéken belül vesszen ki a neve!
Még ősei vétkéire is emlékezzen az Úr,
és ne töröltessék el anyja vétké!

Legyenek mindezek mindig az Úr előtt,
még emléküik is vesszen ki a földről!
Mivel nem gondolt arra, hogy irgalmasságot cselekedjék,
hanem üldözte a szegény embert és a nyomorultat,
és a megtört szívűt halálba juttatta.
Szerette az átkot, most érje őt utol,
nem akarta az áldást, távozzék hát tőle!
Köntösként öltötte magára az átkot,
mely mint a víz, behatolt belsejébe,
és mint az olaj a csontjaiba.
Legyen rajta, mint a ruha, melybe öltözködik,
és mint az öv, mely mindenkor körülveszi.
Ezt mérje fizetségül az Úr rágalmazóimra,
és azokra, kik gonoszul szóltak lelkem ellen!
De te, Uram, Uram, cselekedj értem
a te nevedért, mert jó a te irgalmad!
Szabadíts meg, mert nyomorult és szegény vagyok,
és szívem háborog bensőmben!
Mint hanyatló árnyék, úgy enyészek el,
kivertek engem, mint a sáskarajt.
Térdeim elgyöngültek a böjtöléstől,
testem elváltozott az olaj hiánya miatt.
Gyalázattá lettem nekik,
megláttak engem, és fejüket csóválták.
Segíts engem, Uram, Istenem!
ments meg irgalmasságod szerint,
hadd tudják meg, hogy a te kezed ez,
és hogy te tetted ezt, Uram!
Ők átkozni fognak, de te megáldasz,
akik ellenem támadnak, megszegyenülnek,
a te szolgád pedig örvendezik.
Öltözzenek szégyenbe, kik engem rágalmaznak,
és mint palást, úgy vegye körül őket szégyenük!
Hangos szóval hálát adok az Úrnak,
és a sokaság előtt dicsérem őt,

mert ott állt a szegénynek jobbjá felől,
hogy megszabadítsa az üldözőktől lelkemet.

90. zsoltár

Aki a Fölséges segítségében lakik,
a menny Istenének oltalmában marad.
Mondhatja az Úrnak: oltalmazóm vagy te és menedékem,
én Istenem, őbenne bízom.
Valóban, ő megszabadított téged a vadászok csapdájából
és a zavaró beszédétől.
Válllaival beárnyékoz téged,
és az ő szárnyai alatt bizalommal lehetsz.
Pajzsként vesz körül az ő igazsága,
nem fogsz félni az éjszakai rémülettől, a nappal repülő nyíltól,
a sötétben lopakodó bajtól és a délben támadó gonosz lélektől.
Essenek el bár ezren oldalad mellől
és tízezren jobbod felől,
hozzád ez nem fog közeledni;
hanem saját szemekkel észreveszed,
és a bűnösök bűnhődését meglátod.
Mert te vagy, Uram, az én reményem.
A Fölségest választottad magadnak menedékül,
így baj nem ér téged,
és csapás nem közeledik hajlékodhoz.
Mert angyalainak parancsol felőled,
hogy megőrizzenek minden utadon.
Tenyerükön hordoznak téged,
hogy kőbe ne üssed lábad.
Áspiskígyón és viperán fogsz járni,
oroszlánt és sárkányt tipsorz el.
„Mivel bennem bízott, megszabadítom őt,
oltalmazom őt, mert ismeri nevemet.
Hozzám kiált, és én meghallgatom őt,
vele vagyok a szorongatásban,

kiragadom onnan és megdicsőítem őt.
Betöltöm hosszú élettel,
és megmutatom neki üdvözítésemet.”

*Dicsőség. Most és. Alleluja! Háromszor. Uram, irgalmazz!
Háromszor. Dicsőség.*

Tropár. 2. hang. Üdvösséget szereztél a földön, Krisztus Istenünk, / kiterjesztéd legtisztább kezeidet a kereszten, hogy összegyűjtsd a pogány nemzeteket, / kik kiáltják neked: Uram, dicsőség neked!

Most és. Az Istenszülőé. 2. hang. Vétkeink sokasága miatt / nincs bátorságunk az Úr elé járulni. / De te Istenszülő Szűz, imádd érettünk a te szent Fiadat, / mert sokat tehet az anyának könyörgése Urunknak megkérlelésére. / Ne vesd meg a bűnösök kérelmét, ó tisztaságos Szűz, / mert irgalmas ő és üdvözíthet minket, / ki érettünk önként szenvedett.

Sztihirák. 8. hang.

. Ezt mondja az Úr Jézus a zsidó néphez: / Én népem, én választott népem, / mit vétettem neked? / A vakok szeméit megnyitottam, / a bélpoklosokat meggyógyítám, / az ágyán fekvő inaszakadtat felemeltem. / Én népem, én népem, / mivel bántottalak meg téged? / Avagy mivel fizettetek nekem sok jótéteményeimért? / A mannáért epét adtatok, / a sziklából fakasztott vízért pedig ecetet, / és azért, hogy szerettelek benneteket, / a keresztre szegeztetek. / Ti el nem ismertetek engem a világ Üdvözítőjének, / elhívom tehát a pogány nemzeteket, / és ők dicsőítenek engem / az Atyával és Szentlélekkel, / és én nekik adandom az örök életet.

Elővers. Epét adtak nekem eledelül, és szomjúságomban ecettel itattak engem.

Izrael törvényhozói, / zsidók és farizeusok, / az apostolok kara kiált hozzátok. / Íme a templom, melyet ti leromboltatok, / íme a bárány, kit keresztre szegeztetek és

sírba tettetek, / de önerejéből föltámadt. / Ne csalatkozzatok meg zsidók, / mert ugyanő az, ki titeket a tenger hullámaiból megmentett, / és a pusztában táplált benneteket, / az élet, a világosság / és a világ békessége.

Elővers. Szabadíts meg engem Isten, mert behatoltak a vizek lelkemig.

Ismét: Izrael törvényhozói...

Dicsőség. Most és. 5. hang. Jertek keresztény népek, / lássuk, minő tanácsot ült az áruló Júdás / a törvénszegő papokkal a mi Üdvözítőnk felett. / Ma halálra ítélték a hatalmas Igét, / és átadván őt Pilátusnak / a vesztőhelyen keresztre feszítették, / és ezek szenvedése közben / felkiáltott az Üdvözítő mondván: / Bocsásd meg nekik Atyám ezen bűnt, / hogy értsék meg a nemzetek / az én halottaimból való feltámadásomat.

Prokimen. 4. hang. Tropár dallamon. Uram, mi Urunk, mely csodálatos a te neved az egész földön! (*Zsolt 8,2*)

Izajás próféta jövendölésének olvasása (52,13-54,1):

Így szól az Úr: Íme, szolgám értelmes és magasztos lesz, s igen nagy dicsőségre jut. Amint sokan álmétkodtak őt látva, mert annyira dicstelen volt az emberek között az alakja és nem volt dicsőséges az emberek fiaihoz képest; úgy majd elcsodálkozik rajta számos nemzet, és királyok fogják be majd szájukat; mert akik még hírt sem kaptak felőle, azok is meglátják, és akik még nem is hallottak, tudomást vesznek róla. Uram, ki hitte volna azt, amit hallottunk, és az Úr karja ki előtt nyilvánult meg? Hírt kaptunk felőle, ki egy gyermekként nőtt fel Előtte, mint gyökér a szomjas földből. Láttuk őt, és nem volt formás vagy szép, és külső megjelenése nem volt becses, sőt hiányosabb volt az emberek fiainál. Sebekkel teli ember ő, aki tudja, mi a betegség. Arca eltorzult ettől és megvetett lett, és semmibe sem vették. A mi bűneink terhét

hordozza, és miattunk szenved, mi pedig úgy tekintettünk fájdmárára, mint Isten csapására és megpróbáltatására. Pedig a mi bűneinkért lett megsebezve, és gonoszságaink miatt lett összetörve. A mi békeségünkért van rajta fenyíték, és az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást. Mi mindnyájan juhok módjára tévelyegtünk, s az ember letévedt útjáról, de az Úr őt szolgáltatta ki bűneink miatt. Ő pedig gyötrelmet szenvedve sem nyitja ki a száját. Mint juhot, leöletésre vitték, és elnémul, mint a bárány nyírója előtt, és nem nyitja meg a száját. Megaláztatással lett elvéve ítélete. Az ő nemzedékét ki fogja felsorolni? Mert élete ki lett véve a földről: az én népem gonoszságaiért hurcolták halálba. A gonosztevőket adom oda sírja helyett, és a gazdagokat halála helyett. Mert nem művelt gonoszságot, és álnokság sem volt ajkán. De az Úr meg akarja tisztítani őt sebeitől. Ha megfizettek bűneitekért, lelketek hosszú életű nemzetséget lát. S elveszi az Úr lelkének fájdmát, hogy világosságot mutasson neki és tudatossá alakítsa, hogy megigazulttá tegye az igazat, aki sokaknak jó szolgálatot tett és bűneiket maga hordozta. Ezért sokakat kap majd örökségül, és a hatalmasok osztályrészéből részesedik, akikért halálra adatott a lelke és a gonoszok közé számíttatott. Ő sokak bűneit magára vette, és azoknak vétkeiért lett halálra adva. (54. f:) Örvendj, ó meddő asszony, ki nem szülsz; törj ki ujjongásban és kiálts, ki nem vajúdtál; mert több gyermeke van az elhagyottak, mint annak, akinek férje van!

A Zsidókhöz írt levél olvasása (2,11-18):

Testvérek! A megszentelő és a megszenteltek ugyanattól az egytől való. Ezért az Úr nem szégyelli őket testvéreinek nevezni, mikor azt mondja: „Hirdetni fogom nevedet testvéreimnek, a gyülekezet körében áldalak majd téged”. Majd ismét: „Én őbenne reménykedem”. Aztán: „Íme, itt vagyok én és gyermekeim, akiket Isten adott nekem!” Mivel pedig a gyermekeknek közös a testük és a vérük, ő is hozzájuk hasonlóan részesült ezekből, hogy halála által semmisítse meg azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis a sátánt; és így

fölszabadítsa azokat, akik a halálfélelem folytán egész életükben rabok voltak. Mert nem angyaloknak fogta pártját, hanem Ábrahám leszármazottjait karolta föl. Ezért minden tekintetben hasonlónak kellett válnia testvéreihez, hogy irgalmas legyen, és hűséges főpap Isten előtt, s így kiengesztelje a nép bűneit. Mivel pedig maga is kísértést szenvedett, tud segíteni azokon, akik kísértésbe esnek.

Evangélium:

Lk 23, 32-49

23. ³²Két kivégzésre ítélt gonosztevőt is vittek vele. ³³Amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott fölfeszítették, s a gonosztevőket is vele, egyiküket jobbról, másikukat balról. ³⁴Jézus pedig mondta: „Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek.” Ruháján sorsot vetve megosztottak. ³⁵A nép bámméskodott, a főtanács tagjai gúnyolódtak: „Másokat megmentett – mondták –, most mentse meg magát, ha ő a Messiás, az Isten választottja.” ³⁶Gúnyt úztek belőle a katonák is, odamentek és ecettel kínálták: ³⁷„Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magad!” – mondták. ³⁸Feje fölé görög, latin és héber nyelvű feliratot tettek: „Ez a zsidók királya.” ³⁹Az egyik fölfeszített gonosztevő káromolta: „Nem te vagy a Krisztus? Szabadítsd meg hát magad és minket is.” ⁴⁰A másik rászólt: „Nem félsz az Istentől? Hisz te is ugyanazt a büntetést szenveded.” ⁴¹Mi tetteink méltó jutalmát kapjuk. De ő nem csinált semmi rosszat.” ⁴²Aztán hozzá fordult: „Jézus, emlékezzél meg rólam országodban.” ⁴³Ezt válaszolta neki: „Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban.” ⁴⁴A hatodik óra körül sötétség támadt az egész földön, s egészen a kilencedik óráig tartott. ⁴⁵A nap elsötétedett, a templom függőnye közepén kettéhasadt. ⁴⁶Jézus ekkor hangosan felkiáltott: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.” E szavakkal kilehelte lelkét. ⁴⁷Amikor a százados a történeteket látta, dicsőítette az

Istent, s azt mondta: „Ez az ember valóban igaz volt.”⁴⁸ És az egész kíváncsi tömeg, amely összeverődött, a történetek láttán mellét verte, és szétoszlott.⁴⁹ Jézus ismerősei pedig, köztük az asszonyok is, akik Galileából kísérték, távolabb állva látták mindezt.

Hamar előzzön meg minket a te irgalmasságod, Uram, mert igen szegények lettünk. Segíts meg minket szabadító Istenünk, és a te neved dicsőségéért, Uram, szabadíts meg minket, és légy gyelmes bűneinknek a te nevedért.

Utána: Háromszorszent. Miatyánk. Mert tied...

Konták. 8. hang. Az érettünk fölfeszített Üdvözítőt, / jertek, mindnyájan énekeljük, / mert őt látta Mária a keresztfán és felsóhajtja: / Bárha felfeszítve szenvedsz is, / te vagy az én Fiam / és én Istenem.

Uram, irgalmazz! Negyvenszer.

KI MINDEN IDŐBEN és minden órában, a mennyben és a földön imádandó és dicsőítendő vagy, jóságos, hosszantűrő és sokirgalmú Istenünk, ki az igazakat szereted, a bűnösökön könyörülsz. ki a jövő jó javak ígérete által mindenkit üdvösségre hívsz, magad, Urunk, fogadd el ez órában a mi imánkat is, és jóságod által igazgasd életünket törvényeid megtartására! Szenteld meg lelkünket és tisztíts meg testünket, igazgasd gondolatainkat, tedd bölccsé és józanná értelmünket, és ments meg minket minden aggódástól, bajtól, fájdalomtól és lelki szenvedéstől! Végy körül minket szent angyalaiddal, hogy az ő védelmük mellett megőriztetve és általuk tanítatva a hit egységére és megközelíthetetlen

dicsőseged megértésére vezéreltessünk, mert áldott vagy örökkön örökké!

Nép. Ámen. - Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Dicsőség az † Atyának és Fiúnak * és Szentléleknek, - most és mindenkor * és örökkön-örökké. Ámen.

KI A KERUBOKNÁL tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, * ki az Istent, az Igét, sérülés nélkül szülted, * téged, valóságos Istenszülő, magasztalunk!

Az Úr nevében adj áldást atya!

Pap. Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket, derítse föl reánk az ő orcáját, és könyörüljön rajtunk!

Papi záró ima:

Erők Ura és Istene, s minden teremtmény alkotója, ki leírhatatlan irgalmad jóvoltából egyszülött Fiadat, a mi Urunk Jézus Krisztust, küldted le nemünk üdvözítésére, kinek drága keresztye által bűneink adóslevelét szétszakítottad s a sötétség kezdeteit és hatalmasságait legyőzted, — magad, emberszerető Uralkodónk, fogadd el tőlünk is, bűnösöktől, e hálaadó és engesztelő imákat. Ments meg minket minden veszedelmes és sötét bűnbeeséstől, s minden, lelki romlásunkat kereső, látható és láthatatlan ellenségtől! Szegezd át félelmeddel testünket, és ne hagyd szívünket gonosz gondolatokra és cselekedetekre hajlani, hanem töltsd el lelkünket utánad való vágyakozással, hogy állandóan feléd tekintve és a tőled jövő világosságtól kalauzolva s a megközelíthetetlen örök fényt tartva szemünk előtt, szünet nélkül való imádást mutassunk be neked: a kezdet nélküli Atyának, s veled együtt kezdet nélküli egyszülött Fiadnak és legszentebb, jóságos és életteremtő Lelkednek, most és mindenkor s mindörökkön örökké. Ámen!

Kilencedik óra

*Jertek, imádjuk... 58., 139. és 85. zsoltár
58. zsoltár*

Ments meg ellenségeimtől, Istenem,
és a rám támadóktól szabadíts meg engem!
Szabadíts meg a gonosztevőktől,
és a vérszomjas férfiaktól ments meg engem!
Mert íme, hatalmasok leselkedtek rám,
és lelkeimre törtek,
pedig nincs gonoszságom, sem bűnöm, Uram,
gonoszság nélkül futottam, és egyenes maradtam.
Kelj föl, állj mellém, és láss!
Te, seregek Ura, Istene, Izrael Istene,
figyelj, és látogass meg minden nemzetet,
és ne könyörülj senkin, aki gonoszságot művel!

Esténként visszajárnak,
és éhesen fognak szűkölni, mint a kutyák,
és körbejárnak a várost.
Íme, szájukkal csaholnak, és kard van ajkaikon,
ki hallotta?
De te, Uram, kineveted őket,
semmivé teszel minden pogány nemzetet.
Erőmet nálad őrzöm meg,
mert te, Isten, oltalmazóm vagy.
Istenem irgalmassága megelőz engem,
az én Istenem megmutatja ezt ellenségeimen.
Ne öld meg őket, nehogy megfélelkezzenek törvényedről!
Szórd szét őket a te erőddel, és vesd le őket, Uram, én
Pajzsom!
Szájuk vétkezik, amikor ajkuk szól.
Saját gőgjük csapdájába eszenek!

Átkaik és hazugságuk miatt hirdessék ki végüket,
a végső harag idején, és többé ne legyenek!
Akkor majd megtudják,
| hogy Isten uralkodik Jákob fölött és a föld határain.

Esténként visszajárnak,
és éhesen fognak szűkölni, mint a kutyák,
és körbejárják a várost.
Ők elszélednek ennivalóért,
ha nem laknak jól, még morognak is.
Én pedig a te hatalmadat éneklek,
és irgalmadnak örülök reggel,
mert oltalmam lettél és menedékem gyötrelmem napján.
Én segítöm, neked zengek éneket,
mert oltalmazó Istenem vagy,
Istenem, én irgalmasságom!
139. zsoltár

Ments meg engem, Uram, a gonosz embertől,
az álnok férfitől szabadíts meg engem!
Azoktól, kik gazságot forralnak szívükben,
akik egész nap háborúságot szítanak!
Fenik a nyelvüket, mint a kígyó,
viperaméreg van ajkaik alatt.

Őrizz meg engem, Uram, a bűnös kezétől,
szabadíts meg a gazemberektől,
akik már kieszelték, hogy jártamban elgáncsoljanak!
Cspadát állítottak nekem a kevélyek,
hálót feszítettek ki lábam elé,
az út mellett gáncsot vetettek.

Azt mondtam az Úrnak: Istenem vagy,
halld meg, Uram, könyörgésem hangját!
Uram, Uram, üdvösségem ereje,

árnyékkoddal oltalmaztad fejemet a harc napján!
Ne adj át engem, Uram, akaratom ellenére a bűnösnek!
Tervet szőttek ellenem,
ne hagyj el engem, nehogy felülkerekedjenek!
Legfőbb ármánykodásuk: ajkaik fáradsága borítsa el őket!
Izzó parázs hull majd rájuk, nyomorúságokba taszítod őket,
és nem fogják kiállni azokat.
Az álnok nyelvű férfinak nincs nyugta a földön,
az igazságtalan férfit pusztulásba döntik gonoszságai.
Tudom, hogy az Úr ítéletet hoz a szűkölködőnek,
és igazságot szolgáltat a szegénynek.
Az igazak pedig hálát adnak a te nevednek,
és színed előtt az egyenes szívűek otthonra lelnek.

85. zsoltár

Hajtsd hozzám, Uram, füledet, és hallgass meg engem,
mert én szűkölködő és szegény vagyok!
Őrizd meg lelkemet, mert neked vagyok szentelve!
Szabadítsd meg benned bízó szolgádat, én Istenem!
Irgalmazz nekem, Uram,
mert egész nap hozzád kiáltok!
Vidámítsd meg a te szolgád lelkét,
mert hozzád emelem lelkemet!
Mert te, Uram, jóságos vagy és szelíd
és nagyirgalmú mindazokhoz, akik téged segítségül hívnak.
Hallgasd meg, Uram, imádságomat,
és figyelj könyörgésem szavára!
Szorongatásom napján hozzád kiáltok,
mivel te meghallgattál engem.
Nincs hozzád hasonló, Uram, az istenek között,
és semmi sem fogható műveidhez.
Eljön minden nemzet, amelyet alkottál,
eléd borul, Uram,
és dicsőíti majd a te nevedet.

Mert nagy vagy te, és csodákat művelsz,
egyedül te vagy Isten.
Vezess engem, Uram, a te utadon,
és igazságodban fogok járni,
hadd örüljön szívem, hiszen féli a te nevedet!
Hálát adok neked, Uram, Istenem, teljes szívemből,
és dicsőítem a te nevedet mindörökké.
Mert nagy a te irgalmad irántam,
és kimentetted lelkemet az alvilág mélyéből.
Isten! Törvényszegők támadtak ellenem,
és erőszakosok gyülekezete tört a lelkemre,
de nem számoltak veled.
Pedig te, Uram Isten, könyörületes vagy és irgalmas,
türelmes, nagyirgalmú és igazságos.
Tekints rám, és könyörülj rajtam,
adj erőt szolgáltnak, és szabadítsd meg szolgálód fiát!
Add nekem jóságod jelét, hogy gyűlölőim lássák, és
megszégyenüljenek,
mert te, Uram, megsegítettél és megvigasztaltál engem.

*Dicsőség. Most és. Alleluja! Háromszor. Dicsőség neked
Isten! Uram, irgalmazz! Háromszor.*

Dicsőség. Tropár. 8. hang. Látván a gonosztevő az élet Urát a keresztben függni és mondá: / Ha nem a megtestesült Isten lenne, ki velünk fölfeszítve van, / a Nap az ő fényét nem rejtette volna el, / és a föld nem indult volna meg rengések közt. / De ki mindnyájunkért szenvedsz, emlékezzél meg rólam, Uram, / midőn eljössz a te országodba!

Most és. Az Istenszülőé. Ki miérettünk születél a Szűztől, / és a keresztet elszenvedted, Jóságos, / és legyőzted halállal a halált, és föltámadtál, mint Isten, / ne vesd meg saját kezed alkotását, / hanem mutasd meg, ó Kegyelmes, a te emberszeretetedet, / s fogadd el az érettünk esedező Istenszülőt, / és üdvözítsd a vétkes emberi nemet, Üdvözítő!

Sztihirák. 6. hang. Rémitő volt az ég és a föld Alkotóját / a keresztben függve látni. / A Nap elsötétült, / a nappal éjjelre változott, / és a föld felszabadítá méhéből a halottak testét, / kikkel együtt kérünk téged, / üdvözíts minket!

Elővers: Elosztották maguk közt ruháimat, és öltönyömbre sorsot vetének.

Midőn a gonoszok keresztre szegeztek a dicsőség Urát, / ekképp szóla hozzájuk: / Mivel sértettelek meg benneteket, / avagy mivel haragítottalak meg titeket? / Vajon énelöttem ki mentett meg benneteket az aggodalmaktól, / és most miért vagytok hálátlanok irányomban a vett jókért? / A tüzes oszlopért a keresztre szegeztek, / a világító felhőért a sír sötétségébe zártok, / a mannáért epével kínáltok, / a fakasztott vízért ecetet adtok nekem, / de elhívom a nemzeteket, / kik dicsérni fognak engem / és az én Atyámat és a Szentlelket.

Elővers: Epét adtak nekem eledelül, és szomjúságomban ecettel itattak engem.

Ismét: Midőn a gonoszok...

Dicsőség. Most és...6. hang. Ma a fára függesztetik az, / ki a földet a vizekre függeszté, / töviskoszorúval koronáztatik az angyalok királya. / Vörös ruhába öltöztetik az, / ki az egeket felhőkkel felruházta, / verésekkel illetik, / ki a Jordán vizében Ádám bűnét lemosá. / Szögekkel kegyetlenül fölszegeztetik / az Anyaszentegyháznak üdvözítő Jegyese, / lándzsával átdöfetik a Szűznek Fia. / Leborulunk a te kínszenvedésed előtt Jézus! / Leborulunk a te kínszenvedésed előtt Jézus! / Leborulunk a te kínszenvedésed előtt Jézus! / Méltass bennünket elérni / a te dicső föltámadásodat is.

Prokimen 4. hang. Tropár dallamon. Mondá az esztelen az ő szívében, nincs Isten.

Jeremiás próféta jövendölésének olvasása (11,18-23; 12,1-5.9-11; 14-15):

Add tudtomra, Uram, és tudni fogom! Akkor láttam az ő szándékaikat. Én pedig olyan voltam, mint valami szelíd bárány, melyet áldozatra visznek, s nem tudtam, hogy milyen terveket szőttek ellenem mondván: „Jertek. tegyünk fát az ő kenyérébe, és irtsuk ki őt az élők földjéről, hogy még a nevét se említsék többé! Seregeknek Ura, ki igazságosan ítélkezel és vizsgálod a veséket és szíveket, hadd lássam, hogyan állsz bosszút rajtuk, mert előtted tártam fel igaz ügyemet. Ezért így szól az Úr az anatóti férfiainak, akik életemre törnek, és azt mondják: „Ne prófétáld az Úr nevében, mert különben meghalsz a kezünk által!” „Íme, én meglátogatom őket: ifjaid kard által esnek el, fiaik és leányaik pedig éhen vesznek, és senki sem marad meg közülük, mert veszedelmet hozok Anatót férfiaira, amikor meglátogatom őket.” — Neked van ugyan igazad Uram, és én csak mentegetőzőm. Mégis hadd szóljak hozzád ítéleteidről! Miért sikeres a gonoszok útja? Miért van jó dolguk azoknak, akik minden törvényszegést eltűrnek? Elültetted őket és ők gyökeret vertek, gyermekeket nemzettek és gyümölcsöt hoztak. Közel vagy te a szájukhoz, de messze a veséjüktől. Engem pedig ismersz, Uram, te látsz, hiszen próbára tetted a szívemet a te színed előtt. Gyűjtsd össze őket, mint az áldozatra szánt juhnyáját, és készítsd el őket leölésük napjára! Meddig gyászoljon még a föld, és száradjon a mező minden füve az ott lakók gonoszsága miatt? Elpusztult már a jószág és a madár, mert azt mondják: „Isten nem látja meg utunk végét; lábaink ugyanis elfutnak és kifárasztanak téged.” Gyűjtsétek egybe a mező minden vadállatát, és jöjjenek, hogy egyenek! Sok pásztor pusztította szőlőmet, tönkretette osztályrészemet, járhatatlan pusztasággá tették várva várt örökségemet, semmivé foszlott az. Így szól az Úr minden gonosz szomszédomról, akik hozzányúltak az én örökségemhez, amelyet elosztottam az én népemnek, Izraelnek: íme, én kiszakítom őket az ő földjükről, és Júda

házát is kiragadom közülük, és miután kiragadom, visszahozom őket és megkönyörülök rajtuk, és visszahelyezem őket, mindegyiket az ő örökségébe, és mindegyiküket az ő földjére.

A Zsidókhöz írt levél olvasása (10, 19-31):

Testvérek! Jézus Krisztus vére által teljes bizalommal juthatunk be a szentélybe azon az új és élő úton keresztül, amelyet ő nyitott meg számunkra a saját testén keresztül. Mert főpapunk is van, akit Isten az ő háznépe fölé rendelt. Járuljunk hát hozzá igaz szívvel és hívő meggyőződéssel, hiszen szívünk már megtisztult a rossz lelkiismerettől, és testünket is tiszta víz mosta le! Tartsunk ki rendületlenül reménységünk hitvallása mellett, mert hűséges az, aki az ígéreteket tette. Legyen gondunk arra, hogy szeretetre és jótettekre buzdítsuk egymást! Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, mint némelyek szokták, hanem buzdítsuk egymást annál inkább, minél közelebb érzitek azt a napot! Ha ugyanis az igazság teljes fölismerése után szántsándékkal vetkezünk, már nem használ a bűneinkért bemutatott áldozat, hanem rettenetes ítélet vár ránk és a tűz lángja, mely megemésztí a lázadókat. Aki Mózes törvényét megszegte, annak két vagy három tanú szavára irgalom nélkül meg kellett halnia. Gondolhatjátok, mennyivel súlyosabb büntetést érdemel az, aki lábbal tiporja az Isten Fiát, és semmibe veszi a szövetség véré, amely által megszentelődött, a kegyelem lelkét pedig megveti. Mert ismerjük azt, aki így szólt: „Enyém a megtorlás, én majd megfizetek”. Majd ismét: „Az Úr ítéletet mond népe fölött”. Rettenetes az élő Isten kezébe esni.

Evangélium:

Jn 19,23-37

²³Amikor a katonák fölfeszítették Jézust, fogták ruhadarabjait és négy részre osztották, minden katonának egy-egy részt, majd a köntösét is. A köntöse varratlan volt, egy

darabból szöve. ²⁴Ezért megegyeztek egymás közt: „Ne hasítsuk szét, hanem vessünk rá sorsot, hogy kié legyen.” Így teljesedett be az Írás: Ruhámon megosztottak egymás közt, és köntösömrre sorsot vetettek. A katonák valóban így tettek. ²⁵Jézus keresztje alatt ott állt anyja, anyjának nővére, Mária, aki Kleofás felesége volt és Mária Magdolna. ²⁶Amikor Jézus látta, hogy ott áll az anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: „Asszony, nézd, a fiad!” ²⁷Ítványhoz fordult: „Nézd, az anyád!” Attól az órától fogva házába fogadta a tanítvány. ²⁸Jézus tudta, hogy már minden beteljesedett. De hogy egészen beteljesedjék az Írás, megszólalt: „Szomjazom!” ²⁹Volt ott egy ecettel teli edény. Belemártottak egy szivacsot, izsópra tűzték és a szájához emelték. ³⁰Amint Jézus megízlelte az ecetet, így szólt: „Beteljesedett!” Aztán lehajtotta fejét és kilehelte lelkét. ³¹Az előkészület napja volt. A zsidók arra kérték Pilátust, töresse meg a keresztrefeszítettek lábszárát és vetesse le őket a keresztről, nehogy szombaton is a kereszten maradjanak a holttestek, az a szombat ugyanis nagy ünnep volt. ³²El is mentek a katonák, és megtörték a lábszárát az egyiknek is, a másiknak is, akit vele együtt fölfeszítettek. ³³Amikor azonban Jézushoz értek, látták, hogy már meghalt. Ezért nem törték meg a lábszárát, hanem ³⁴az egyik katona oldalába dőfte a lándzsáját. Nyomban vér és víz folyt belőle. ³⁵Aki látta, az tett róla tanúságot és igaz a tanúsága. Tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek. ³⁶Mert ez azért történt, hogy beteljesedjék az Írás: „Csontját ne törjétek!” ³⁷Vagy egy másik helyen: „Föltekintenek arra, akit keresztülszúrtak.”

Kérünk, ne adj kézbe minket mindörökre a te nevedért, és ne bontsd föl szövetségedet. És ne vond el tőlünk irgalmasságotat Ábrahámért, a te kedveltedért, Izsákért, a te szolgádért és Izraelért, a te szentédért.

Utána: Háromszorszent. Miatyánk. Mert tied...

Konták. 8. hang. Az érettünk fölfeszített Üdvözítőt, / jertek, mindnyájan énekeljük, / mert őt látta Mária a keresztfán és felsóhajt: / Bárha felfeszítve szenvedsz is, / te vagy az én Fiam / és én Istenem.

Uram, irgalmazz! Negyvenszer.

KI MINDEN IDŐBEN és minden órában, a mennyben és a földön imádandó és dicsőítendő vagy, jóságos, hosszantűrő és sokirgalmú Istenünk, ki az igazakat szereted, a bűnösökön könyörülsz. ki a jövődő javak ígérete által mindenkit üdvösségre hívsz, magad, Urunk, fogadd el ez órában a mi imánkat is, és jóságod által igazgasd életünket törvényeid megtartására! Szenteld meg lelkünket és tisztítsd meg testünket, igazgasd gondolatainkat, tedd bölccsé és józanná értelmünket, és ments meg minket minden aggódástól, bajtól, fájdalomtól és lelki szenvedéstől! Végy körül minket szent angyalaiddal, hogy az ő védelmük mellett megőriztetve és általuk tanítatva a hit egységére és megközelíthetetlen dicsőséged megértésére vezéreltessünk, mert áldott vagy örökkön örökké!

Nép. Ámen. - Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Dicsőség az † Atyának és Fiúnak * és Szentléleknek, - most és mindenkor * és örökkön-örökké. Ámen.

KI A KERUBOKNÁL tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, * ki az Istent, az Igét, sérülés nélkül születed, * téged, valóságos Istenszülő, magasztalunk!

Az Úr nevében adj áldást atya!

Pap. Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket, derítse föl reánk az ő orcáját, és könyörüljön rajtunk!

A záró papi ima:

Uralkodó Úr Jézus Krisztus Istenünk, ki bűneink iránt hosszantűró vagy, s elémünk engedted ezt az órát, melyben az életadó keresztfán függtél, a megtért gonosztevőnek a Paradicsomba való bejutásra utat nyitottál, és haláloddal a halált legyőzted — légy irgalmas hozzánk, bűnös, érdemetlen szolgálidhoz is! Vétkeztünk ugyanis, és megszegtük törvényeidet, s nem vagyunk méltók, hogy szemünket fölemeljük s az ég magasságába tekintsünk, mert elhagytuk igazságaid útját, és szívünk hajlamait követtük. Mégis a te hasonlíthatatlan jóságodhoz folyamodunk: kegyelmezz nekünk, Urunk, a te nagy irgalmad bősége szerint, és tarts meg minket szent nevedért, mert hiábavalósággal telnek napjaink! Végy ki bennünket ellenségeink kezéből, töröld el bűneinket és öld ki érzékies gondolatainkat, hogy a régi embert letévén újba öltözzünk, s mint Uralkodónak és jótevőnek, neked éljünk, s ezáltal rendeléseidnek szolgálva, elérjük amaz örök nyugalmat, melyben az összes üdvözültek élnek. Mert te vagy igazi öröme és vigassága mindazoknak, kik téged szeretnek, Krisztus Istenünk, kinek mi dicsőítést zengünk, kezdet nélküli Atyáddal, életteremtő, jóságos Szentlelkeddel együtt, most és mindenkor s mindörökkön örökké. Ámen.

Déli istentisztelet

A IX. óra záró imája után azonnal énekelik a Boldogságokat...

Elővers: Emlékezzél rólunk Urunk, / midőn eljössz a te országodba!

Boldogok a lelki szegények, / mert övék mennyeknek országa.

Boldogok a szelídek, / mert ők bírják a földet.

Boldogok, akik sírnak, / mert ők megvizsgáltatnak.

Boldogok, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot, / mert ők megelégtetnek.

Boldogok az irgalmasok, / mert ők irgalmasságot nyernek.

Boldogok a tisztaszívűek, / mert ők meglátják az Istent.

Boldogok a békeesek, / mert Isten fiainak hivatnak.

Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, / mert övék mennyeknek országa.

Boldogok vagytok, midőn szidalmaznak és üldöznek titeket, / és hazudván minden rosszat mondanak ellenetek énérttem.

Örüljete és vigadjatok, / mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben!

Emlékezzél rólunk Uram, / midőn eljössz a te országodba!

Emlékezzél rólunk Uralkodó, / midőn eljössz a te országodba!

Emlékezzél rólunk Szentek Szentje, / midőn eljössz a te országodba!

Folytatólag:

A mennyei kar énekel téged és mondja: / Szent, szent, szent a Seregek Ura, / teljes az ég és a föld a te dicsőségeddel.

Vers: Járuljatok hozzája és megvilágosodtok, és orcátok
nem szégyenül meg.

A mennyei kar...

Dicsőség. A szent angyalok és arkangyalok kara / az összes
mennyei erőkkel együtt énekel és dicsőít téged és mondja: /
Szent, szent, szent a Seregek Ura, / teljes az ég és a föld a te
dicsőségeddel!

Most és. Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, /
mennynek és földnek, minden látható és láthatatlan dolgoknak
teremtőjében.

És az egy Úrban, Krisztus Jézusban, Isten egyszülött Fiában, /
ki az Atyától öröktől fogva született;

Világosság Világosságtól, igaz Isten igaz Istentől, / aki
született és nem teremtett; ki az Atyával egyvalóságú, / ki
által mindenek lettek.

Aki miérettünk, emberekért és a mi üdvösségünkért mennyből
alászállott, / és megtestesült a Szentlélektől és Szűz Máriától,
és emberré lett.

És megfeszítettett miérettünk Poncius Pilátus alatt, / és
szenvedett és eltemettetett, és feltámadott harmadnapon az
írások szerint.

És fölment a mennyekbe és ül az Atyának jobbján, / és ismét
eljövend dicsőséggel, ítélni eleveneket és holtakat, és az ő
országának nem lesz vége.

És a Szentlélekben, Urunkban és Elevenítőnkben, ki az
Atyától és Fiútól származik, / ki az Atyával és Fiúval együtt
imádtatik és dicsőítetik, ki szólt a próféták által.

Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli
Anyaszentegyházban. / Vallok egy keresztséget a bűnök
bocsánatára.

Várom a holtak feltámadását / és a jövődő örök életet. Ámen.

Töröld el, távoztasd, bocsásd meg Istenem / minden szándékos
és akaratlan vétkeimet, / melyeket szóval és tettel, /
gondolattal vagy kívánsággal, / tudva vagy tudtomon kívül, /
éjjel vagy nappal elkövettem. / Bocsásd meg nekem
mindezeket, / mint jóságos és Emberszerető!

Miatyánk...

Konták. 8. hang. Az érettünk fölfeszített Üdvözítőt, / jertek,
mindnyájan énekeljük, / mert őt látta Mária a keresztfán és
felsóhajta: / Bárha felfeszítve szenvedsz is, / te vagy az én
Fiam / és én Istenem.

Uram, irgalmazz! Negyvenszer.

Áldott legyen az Úr neve...

33. zsoltár.

Áldom az Urat minden időben; / az ő dicsérete számban
lesz mindenkoron. — az Úrban dicsekedik az én lelkem; /
hallják meg ezt a szelídek, és vigadjanak. —
Magasztaljátok az Urat velem; / és dicsőítsük az ő nevét
egyetemben. — Kerestem az Urat, és meghallgatott engem,
/ és minden szorongatásomból megmentett engem. —
Járuljatok hozzája és megvilágosodtok, / és orcátok nem
szegényül meg. — Ez; a szegény kiáltott, és az Úr
meghallgatta őt, / és minden szorongatásból kiszabadította
őt. — Az Úr angyala az őt félők körül lakozik, / és
megmenti őket. — Ízleljétek és lássátok, milyen édes az
Úr; / boldog ember, ki őbenne bízik. — Féljétek az Urat
minden szentjei, / mert nincs fogyatkozásuk az őt félőknek.

— A gazdagok szűkölködtek és éheztek; / de kik az Urat keresik, semmi jóban meg nem fogyatkoztak.

Valóban méltó dicsérni téged Istenszüdő, / a boldogságot és szeplőtelet / és a mi Istenünknek anyját. / Ki a keruboknál tiszteletb / és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, / ki az Istent, az Igét / sérülés nélkül szüdted, / téged valóságos Istenszüdő magasztalunk!

Kis elbocsátás.